

3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.
4. Zvezna republika Nemčija in Kraljevina Švedska nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 96, 23.3.2015
UL C 146, 4.5.2015.

**Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 14. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid – Španija) – María Elena Pérez López/Servicio
Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)**

(Zadeva C-16/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 1999/70/ES — Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP — Določbe od 3 do 5 — Veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem zdravstvu — Ukrepi za preprečevanje zlorab veriženja delovnih razmerij za določen čas — Sankcije — Transformacija delovnega razmerja — Pravica do odpravnine)

(2016/C 419/14)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: María Elena Pérez López

Tožena stranka: Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

Izrek

1. Določbo 5, točka 1(a), okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je v prilogi k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da organi zadevne države članice uporabljajo nacionalno zakonodajo, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, tako da:
 - štejejo veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem zdravstvu za utemeljeno z „objektivnimi razlogi“ v smislu navedene določbe z obrazložitvijo, da te pogodbe temeljijo na zakonskih določbah, ki dovoljujejo veriženje zaradi opravljanja določenega začasnega, občasnega ali izrednega dela, medtem ko so navedene potrebe dejansko stalne in trajne;
 - pristojna uprava ni zavezana ustvariti strukturnih delovnih mest, s čimer bi prenehalo delovno razmerje občasnih javnih uslužbencev, in lahko zapolnjuje ustvarjena strukturna delovna mesta z zaposlovanjem „prehodnih“ uslužbencev, tako da so zaposleni še naprej v negotovem položaju, čeprav se zadevna država zaveda strukturnega pomanjkanja delovnih mest za stalne uslužbenke v tem sektorju.
2. Določbo 5 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70, je treba razlagati tako, da načeloma ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa, da pogodbeno razmerje preneha na datum, določen v pogodbi o zaposlitvi za določen čas, in da je treba poravnati vse še neizplačane plače ne glede na morebitno novo imenovanje, če ta zakonodaja ne ogroža cilja ali polnega učinka tega okvirnega sporazuma, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

3. Sodišče Evropske unije očitno ni pristojno, da bi odgovorilo na četrto vprašanje, ki ga je zastavilo Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (upravno sodišče št. 4 v Madridu, Španija).

⁽¹⁾ UL C 96, 23.3.2015.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. septembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Koninklijke KPN NV in drugi/Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Zadeva C-28/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Skupni regulativni okvir za elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktiva 2002/21/ES — Člena 4 in 19 — Nacionalni regulativni organ — Postopki usklajevanja — Priporočilo 2009/396/ES — Pravni pomen — Direktiva 2002/19/ES — Člena 8 in 13 — Operater, ki se šteje za operaterja s pomembno tržno močjo — Obveznosti, ki jih naloži nacionalni regulativni organ — Cenovni nadzor in obveznosti stroškovnega računovodstva — Cene zaključevanja klicev v fiksni in mobilni omrežjih — Obseg nadzora, ki ga lahko nacionalna sodišča izvajajo nad sklepi nacionalnih regulativnih organov)

(2016/C 419/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Koninklijke KPN NV, KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, Ziggo Services BV anciennement UPC Nederland BV, Ziggo Zakelijk Services BV anciennement UPC Business BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Izrek

- Člen 4(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, v povezavi s členoma 8 in 13 Direktive 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140, je treba razlagati tako, da lahko nacionalno sodišče, ki odloča v sporu o zakonitosti cenovne obveznosti, ki jo nacionalni regulativni organ naloži za opravljanje storitev zaključevanja klicev v fiksni in mobilni omrežjih, odstopa od Priporočila Komisije z dne 7. maja 2009 o regulaciji cen zaključevanja klicev v fiksni in mobilni omrežjih EU (2009/396/ES), v katerem je tako imenovani model izračuna stroškov „Pure-Bulric“ (Bottom-Up Long-Run Incremental Costs) priporočen kot ustrezen cenovni ukrep na trgu zaključevanja govornih klicev, le če meni, da to zahtevajo razlogi, povezani z okoliščinami obravnavanega primera, zlasti s posebnimi značilnostmi trga zadevne države članice.
- Pravo Evropske unije je treba razlagati tako, da lahko nacionalno sodišče, ki odloča v sporu o zakonitosti cenovne obveznosti, ki jo nacionalni regulativni organ naloži za opravljanje storitev zaključevanja klicev v fiksni in mobilni omrežjih, presoja sorazmernost te obveznosti glede na cilje, določene v členu 8 Direktive 2002/21, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140, in v členu 13 Direktive 2002/19, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140, in upošteva to, da se z navedeno obveznostjo podpirajo interesi končnih uporabnikov na maloprodajnem trgu, ki ga ni mogoče regulirati.